Година I. Бабадагъ, Срѣда, 8 августъ 1917 г. Брой 19.

ВѢСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ 10 ст.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 ст.

ИЗЛИЗА ПОНЕДѢЛНИКЪ СРѢДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестмѣсечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отнася до в-ка се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Ржкописи назадъ не се връщатъ.

БАБАДАГ

България и Добруджа. — Погребението на генералъ Колевъ. — Финландия отхвърля руската намѣса. — Ленинъ избѣгалъ. — Военния съвѣтъ въ Русия. — Важни изявления на Д-ръ Радославовъ. — Боя при Фокшани, 1350 плѣнника, 13 орждия и др. снаряжения. — Единъ документъ по училищната организация въ Добруджа.

България и Добруджа

(Изъ Echo de Bulgarie бр. 1154)

По поводъ на разговора, който г. Д-ръ Радославовъ е далъ на единъ прѣдставитель на Neue Freie Presse при своето спиране въ Виена, и който разговоръ е билъ възпроизведенъ отъ чуждата преса, швейцарскиятъ „Le journal de Génève“, отъ 12 юлий помѣства едно писмо, чийто анонименъ авторъ протестира противъ желанието на Българля да анексира Добруджа.

„Защото анексирането на Добруджа къмъ България, казва кореспондентътъ на „Journal de Genève“ ако би се осжществило, би съставлявало една отъ неправдитѣ, за отстраненето на които Европа лѣе кръвьта си днесъ по всичкитѣ бойни полета. Въ единъ отъ близкитѣ броеве на „Народни Права“ Д-ръ Кр. Раковски, шефътъ на ромънската социалистическа партия, но отъ български произходъ, уборва българскитѣ планове за анексия и доказва, че болшинството на добруджанското население е ромънско.

Истината е, че тази провинция, дадена на Ромъния отъ Берлинския договоръ въ 1878 год.. за изправление на една неправда, извършена въ сжщия моментъ по отношение на нея, бѣше насслена отъ мюсюлмани. Понеже най-голѣмата часть отъ това население, поради своя фанатизмъ, емигрира, ромънскиятъ елементъ доби съ течение на врѣмето едно числено прѣобладающе значение (importance numérique prépondérante). Днесъ това население, съ съдѣйствието на държаната, е станало едно отъ най-благосъстоятелнитѣ въ Ромъния.

„Измежду чуждитѣ народности въ Добруджа, но много по-малобройни отъ всичкитѣ (турци, гърци, германци и др.) взети наедно, фигурират безспорно и Българитѣ. За забѣлѣзване е, обаче, че само часть отъ тѣхъ образува заседнало население, а другата часть остава въ Добруджа врѣменно и се завръща въ своето отечество, слѣдъ като си създаде извѣстно състояние съ градинарство, което е неговото главно занятие“.

Това писмо изисква нѣколко сжществени поправки.

Вѣрно е, че Д-ръ Раковски, шефътъ на ромънската социалистическа партия е отъ български произходъ. Но той е печаталъ своята статия не въ „Народни Права“, който е официозенъ органъ на българското правителство, а въ „Новая Жызнъ“. Тази статия прѣдизвика най-живо възмущение въ България, гдѣто обаче е познатъ фантастичниятъ характеръ и опозиционното настроение на Д-ръ Раковски, който винаги е поддържалъ противното на това, което българското обществено мнѣние е искало съ жаръ. Той бѣше напримѣръ за федеративната република на Балканитѣ тогава, когато Българитѣ се застжпваха за автономията на Македония, и е за автономия днесъ, когато вечо това разрѣшение е невъзможно.

Колкото се касае до населението на Добруджа, абсолютно невѣрно е, че ромънското население тамъ съставлявало болшинство. Когато тази провинция бѣ дадена на Ромъния въ замѣна на Бесарабия, тя ѝ бѣше до тамъ чужда, че цѣлото общество, съ изключение само на министра Михаилъ Когълничану, който бѣше длъженъ да защищава своята политика, се отвръщаше отъ нея съ ужасъ; ромънското обществено мнѣние протестира противъ анексирането на Добруджа съ сжщото чувство на възмущение, съ което Българитѣ протестираха противъ рѣшението на Европа, което разпокжсваше родната имъ земя.

Добруджа съставлява часть отъ тази земя. Още отъ 1836 г. българскитѣ патриоти, избѣгали оттатъкъ Дунава, бѣха се рѣшили да отправятъ до султана искането да създаде едно българско княжество въ Добруджа, нѣщо което всѣки може да прочете въ запискитѣ на единъ отъ сврѣменницитѣ, Д-ръ Селимински. Ако тази провинция не бѣше българска, подобна мисъль не би се родила. За всѣки случай, въ момента на анексията, въ Добруджа нѣмаше други ромъни освѣнъ нѣколкото крѣпостници, избѣгали отъ болярския феодализмъ отвждъ Дунава. Ядката на населението бѣше съставена отъ мюсюлмани — турци и татари, и отъ Българитѣ. Мюсюлманитѣ бѣха най многобройни, но тѣ бѣха се установили въ Добруджа за смѣтка на българското християнско население. Политически и стратегически съображения бѣха внушили на Високата Порта тази политика, откогато украйнскитѣ казаци и буджанскитѣ татари отъ Басарабия заплашваха съ своитѣ нахълтвания въ европейскитѣ провинции на империята. Марсигли (Marsigli), извѣстниятъ пжтешественикъ отъ края на XVII в., съобщава въ своето голѣмо сжчинение „Etat Militaire de l'Em pire Ottoman“ (1732), че не е намѣрилъ турски селяни освѣнъ въ Босна, и „други въ равнинитѣ на Добра, страна разположена между Дунава, Черни море, Стара планина и рѣката Янтра, гдѣто турцитѣ сж изпратили отъ Азия селяни да се заселятъ, отъ страхъ да не би Татаритѣ отъ Буджака да я завзематъ“ (стр. 27). Но Българитѣ съвсѣмъ не изчезнаха отъ тамъ. Мисионеритѣ на католическата пропаганда и други чужденци споменаватъ, че сж ги видѣли въ Бабадагъ и другждѣ въ 17 вѣкъ и по късно. Когато Кримското ханство бѣше погълнато отъ московската сила при Екатерина II, Татаритѣ, които не искаха да приематъ чуждото господство, прѣминаха Дунава и увеличиха броя на мюсюлманитѣ въ Добруджа, безъ обаче да могатъ да измѣстятъ Българитѣ, които прѣдставляваха вечо една почтенна, морална и икономическа сила.

Тази сила се прояви особено въ борбата на Българитѣ противъ духовното потисничество на Цариградския гръцки патриархъ. Тулча стана единъ свѣтълъ източникъ на народна енергия, благодарение на патриотизма на своитѣ търговци и еснафи, на своитѣ училища и на други културни учрѣждения. Тя роди единъ отъ легендарнитѣ герои на героичната епоха на политически хайдуци, Стефанъ Караджата; тя прати да засѣдава въ българското Народно събрание въ Цариградъ, въ 1871 г., своя делегатъ Димитраки Тодоровъ, слѣдъ като фермантъ, който учрѣдяваше Екзархията, я присъедини заедно съ цѣлата ѝ епархия къмъ областьта на българската народна църква. Въ сжщата тази Добруджа, дадена на Ромъния, е родена една отъ най бѣдѣжитѣ личности на сврѣменна България, покойнятъ Димитръ Петковъ, наслѣдникътъ на Стамбулова. Най послѣ, въпрѣки дезнационализаторския ромънски режимъ, Българитѣ сж запазили тѣхната народна физиономия, и дори сж успѣли да спасятъ нѣкои отъ културнитѣ придобивки, спечелени подъ турския режимъ.

Кореспондентътъ на „Journal de Génève“, като неможе да отрече явната дѣйствителность, старае се да я намали, като за тази цѣль твърди, че само една часть отъ Българитѣ съставлявала заседнало въ Добруджа население, а останалото било само прѣходно. Това е сврѣшенно невѣрно. Има български градинари въ Ромъния, въ Унгария, въ Русия, но нѣма такива въ Добруджа, съ изключение на нѣколко търговци отъ Кюстенджа, които сж македонски българи. Българското население отъ тази провинция не само че е стабилно, но то е сжщо тъй и коренно население, което се чувствува господарь на своята страна, обработвана отъ него цѣли поколѣния.

Нека допустнемъ за минутка, че броятъ на Българитѣ е незначителенъ, и че по тази причина България неможе да прѣдяви никакви искания. Имаше ли обаче ромъни въ територията, която нашитѣ прѣвъзходни съсѣди ни изкубиха въ 1913 г.? Откриха ли тѣ въ послѣдствие ромъни въ Шуменъ и въ Варна, които краль Фердинандъ и г. Братияно си бѣха присвоили посрѣдствомъ съдѣйствието на Русия и Франция? Или принципитѣ, които осжждатъ българскитѣ претенции, оправдаватъ влашката алчность? Като претендира Добруджа, съ това България иска тъкмо изправлението на една неправда и една гаранция за бждаще спокойствие.

Докогато Ромъния бѣше наклонна да живѣе въ добро разбирателство съ насъ, нито единъ разуменъ човѣкъ отъ наша страна не мислѣше да ѝ оспорва владѣнието на единъ кжтъ отъ българската земя, колкото цѣненъ и да бѣше той; но слѣдъ разбойническото дѣло, съ което Ромъния се опръси въ 1913, а особенно слѣдъ като нейнитѣ амбиции подъ всичката източна часть отъ нашето отечество не сж вече тайна, ний имаме всичкитѣ права да искаме една граница, която да ни позволи да живѣемъ безъ опасението отъ нови нападения. Природата сама е начертала тази граница, чието прѣминаване отъ Ромъния е било източникъ на голѣми нещастия за двата народа, приятелски свързани по рано.

Погребението на генералъ Колевъ

Днесъ 8 VIII ще се извърши въ София погребението на генерала Колевъ. Подробности за сега липсватъ. Едноврѣменно съ погребението му въ София, въ с. Аджи гьолъ ще се извърши заупокойка.

*

Опѣлото надъ смъртнитѣ останки на генерала въ Виена е било извършено на 2 августъ при слѣдния церимониялъ:

Виена, 2 августъ. (Кор. бюро). Вдигането смъртнитѣ останки на славния инспекторъ на българската кавалерия генералъ Колевъ стана слѣдъ обѣдъ извънредно тържествено въ присжтствието на множество прѣдставители на всички съсловия. Тѣлото на покойния биде благословено въ 4 часа слѣдъ обѣдъ въ гарнизонната евангелистическа църква и слѣдъ това прѣнесено на източната гара, за да бжде изпратено въ София и погребено на родна земя. Отдаването почитъ на покойния генералъ стана съ импозантна тържественость. 80 души съ 8 подофицери отъ дошълнающата дружина на 76 пѣхотенъ полкъ образуваха стража около черквата. Тутакси слѣдъ това идѣше едно отдѣление, командувано отъ самия комендантъ на града. Въ съсѣднитѣ улици бѣха музиката на 1 дружина отъ 99 пѣхотенъ полкъ, съ полковото знаме, драгуни и двѣ орждия отъ 22 полски гаубиченъ полкъ. Войскитѣ бѣха въ походно облѣкло, а офицеритѣ посѣха жалѣйка на лѣвата си ржка. Въ черквата присжтствуваха прѣдставителятъ на Царя на Българитѣ, военнийтъ пълномощникъ полковникъ Тантиловъ, българскиятъ пълномощенъ министръ г. Тошевъ съ съпругата си, първиятъ легационенъ секретарь г. д-ръ Стояновъ съ съпругата си, българскиятъ генераленъ консулъ г. Стиясни, адютантътъ на покойния майоръ Карастояновъ, военнийтъ министръ генералъ Щьогерщайнеръ съ адютанта си майоръ Ладислау, баронъ Дьори, военнийтъ комендантъ генералъ отъ пѣхотата баронъ Кирхбахъ съ началникъ-щаба си, генералъ Траупвайлеръ, и подполковникъ Казимиръ баронъ фонъ Во, лейтенантъ фелдмаршалъ фонъ [illegible]офъ, генералъ Файглъ и нѣколко други генерали, главнийтъ

воененъ лѣкарь и таенъ съвѣтникъ професоръ д-ръ баронъ Брауне, българскиятъ пълномощенъ министъръ Чапрашиковъ, софийскиятъ кметъ г. Радевъ, професоръ Вадловъ, много български офицери, както и прѣдставители на всички резервни части отъ виенския гарнизонъ и много висши офицери. Ковчегътъ, на който бѣха поставени голѣмъ брой великолѣпни вѣнци, бѣше поставенъ прѣдъ обвития въ черно олтарь. Вахмистри отъ саксонскитѣ драгуни образуваха почетно гвардия отъ двѣтѣ страни. По заповѣдь на Царя на българитѣ, единъ великолѣпенъ вѣнецъ биде положенъ на ковчега. Полковникътъ отъ генералния щабъ Земаникъ положи на ковчега единъ вѣнецъ съ надписъ: „На побѣдоносния кавалерийски генералъ, австро-унгарската дѣйствующа армия“. Единъ другъ вѣнецъ биде положенъ отъ адютанта на военния министъръ капитанъ графъ Демъ. Другъ вѣнецъ биде донесенъ по заповѣдь на Мекленбурския херцогъ отъ секретари на германското посолство принцъ Ербахъ-Щьонбергъ. Слѣдъ благословението, което стана въ 4 часа, шедствието потегли за източната гара; начело на шедствието бѣше комендантътъ на града Мосигъ съ адютанта си; слѣдваха нѣколко ескадрона, слѣдъ това една дружина, а слѣдъ нея музиката на 99-я полкъ, която изпълняваше трауренъ маршове. Идѣха слѣдъ това една колесница съ часть отъ вѣнцитѣ и конятъ на покойния. Слѣдъ носителя на кръста, вървѣше свещеникътъ съ светото причастие. Траурната колесница бѣше теглена отъ 6 черни коня. Отъ двѣтѣ страни вървѣха взводнитѣ командири, опрѣдѣлени да носятъ ковчега и 6 вахмистри отъ саксонскитѣ драгуни. Слѣдъ колесницата идѣше г-жа генералъ Колева, въ най-дълбокъ трауръ, придружена отъ българския пълномощенъ министъръ г. Тошовъ и адютанта на покойния майоръ Карастояновъ. Слѣдъ това вървѣха персоналътъ на българската легация и генерално консулство и делегацитѣ на виенския гарнизонъ. Една полудружина вървѣше на края на шедствието, което отиде на площада д-ръ Карлъ Люегеръ, гдѣто биде изстрѣлянъ единъ залпъ. Музиката изсвири Народния химнъ и слѣдъ „Шуми Марица“. Тѣзи, които бѣха въ трауръ, се качиха въ кола и отидоха, заедно съ шедствието, на източната гара. Драгунитѣ и орѫдията придружиха шедствието чакъ до гарата. Кавалерията отдаде почесть, а орѫдията изстрѣляха единъ залпъ при арсенала.

*

На съболѣзнователната телеграма на австро-унгарския воененъ пълномощникъ при българската главна квартира до българския главнокомандующъ по поводъ смъртьта на генералъ Ковевъ, генералъ-дейтенантъ Жековъ е изпратилъ слѣдния отговоръ: „Дълбоко съмъ покъртенъ отъ горещото съчувствие, което изразяватъ намиращитѣ се въ България австро-унгарски офицери и войници по поводъ тежката загуба, която сполетѣ българската военна мощь съ смъртьта на генералъ Коленъ“.

Моля Ви да прѣдадете на австро-унгарскитѣ другари по орѫжие моята и на българската армия най искрена благодарность.

*

По случай погребението на великия покойникъ въ редакцията се получи статия отъ командира на IV конненъ полкъ подполковникъ Василевъ, въ която се изтъква любовьта му къмъ Добруджа и желанието му да сложи коститѣ си въ Добруджанска земя.

Статията съ други по важни отзиви за смъртника ще дадемъ въ идущия брой.

Военни новини.

Македонски фронтъ. 5 августъ. Оживенъ артилерийски огънь сѣверно отъ Битоля и между Вардара и Дойранското езеро. Въ Мъгленско и край Долна Струма, при село Християни камила бѣха прогонени непиятелски разузнавателни отдѣления.

6 VIII. Въ завоя на Черна доста силенъ артилерийски огънь. Една германска щурмова команда навлѣзе въ непиятелскитѣ окопи и докара плѣнници. Въ мъглено оживенъ минеенъ огънь. Наше разузнавателно отдѣление докара нѣколко плѣници. Въ долината на Вардара и край Струма схватки между разузнавателни команди.

*

Добруджански фронтъ. При Махмудия рѣдка пушечна. прѣстрѣлка; при Исакча умѣренъ артилерийски огънь.

6VIII. При Мъхмудия и при Исакча артилерийски огънь и слаба пушечна прѣстрѣлка.

*

На ромънски фронтъ, на 5VIII южно отъ Черновицъ имаше бойно стълкновение. Въ долината Сучава избълскахме руситѣ въ долината Радауцъ. Заехме вамата на р. Молдава. Ромънскитѣ атаки на м. Козинулуй останаха безуспѣшни.

На 6VIII по рѣкитѣ Молдова и Бистрица откъснахме остатъцитѣ отъ руски части. Повторнитѣ атаки при Козинолуй и сѣверно отъ Путна бѣха отбити съ голѣми за ромънитѣ загуби.

§

На руския фронтъ, на 5VIII при Вроди, се дойде до силенъ артилерийски бой. **По направление къмъ Хотинъ наши части минаха южно отъ Днѣстръ.** Източно отъ Черновицъ заехме Раранске и западната часть отъ Боянъ на р. Прутъ. На 6VIII по протежението на р. Сбруцъ имаше частични боеве. Между Днѣстръ и Прутъ руситѣ се спрѣха и готвятъ новъ отпоръ. Югоизточно отъ Черновицъ на ромънската граница непиятельтъ се противопоставя; ний стоимъ прѣдъ Серетъ и заехме съ силни боеве Радауцъ.

*

Боя при Фокшани. 7 VIII. **При мѣстната атака Пруситѣ и Баварски полкове отъ арииитѣ на фонъ Макензенъ щурмуваха рускитѣ позиции сѣверно отъ Фокшани, гдѣто взеха 1350 плѣнника, 13 орѫдия и многобройни окопни снаряжения.**

*

На италиянски фронтъ. По върха Фрасенетъ югоизточно отъ Канализе на 7 VIII бѣше отблъсната една италианска атака отъ нашия артилерийски огънь. Тая при Изонцо отслабна.

*

Въ долинитѣ Серетъ и Сокчала спечелихме бойна почва. Сѫщо и въ планинитѣ, въпрѣки ожесточената непиятелска съпротива напрѣднахме. Подновенитѣ ромънски атаки при гр. Казинолуй и при монастира Ленса (въ долината Путна) пропаднаха съ голѣми за тѣхъ загуби.

*

Нови френски плѣнници. При атакитѣ въ клисурата Беси по фронта на герм. прѣстолонаслѣдникъ на р. Ена имахме нови печалби съ плѣнници и плячка.

*

Загубитѣ на руситѣ въ орѫдия При своето отстѫпление отъ източна Галиция Руситѣ изгубили 70 тѣжки и 150 леки орѫдия.

*

Въ Фландрия на 5VIII силенъ артилерийски бой; само въ нѣкои участъци безъ атаки. По сѣверния брѣгъ на р. Ена германски части навлѣзоха въ френскитѣ позиции и се върнаха съ 100-на плѣнници. На 6VIII прѣзъ деня огъньтъ отслабна, за да се засили на ново прѣзъ вечерьта. Английскитѣ атаки срѣщу нашитѣ позиции между шосето Иперъ —Менимесъ—Исъ бѣха отбити. Въ зоната на нападенията на нашитѣ гранати щурмуващи части прѣдприеха нападения и доведоха плѣнници. Отъ 25-тѣхъ непиятелски бронирани автомобили взехме нѣколко картечници. Вечерьта бойната дѣйность се засили между канала Бассе и Скарпъ, сѫщо при Шменъ де Дамъ. Подпоручикъ Батерманъ свали 25-ий аеропланъ.

Изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Финландската революция. Отъ Стокхолмъ телеграфиратъ:. Финландската даета не ще се подчини на заповѣдьта за разтурянето ѝ.

*

По оставката на Керенски. Вслѣдствие отказа на врѣменното правителство да приеме оставката на Керенски, биде свиканъ изпълнителния комитетъ на съвѣта на войнишкитѣ и работнишки делегати.

*

Воененъ съвѣтъ въ Русия. Кореспонденцията „Сѣверъ-Югъ“ съобщава: Въ военния съвѣтъ, на който присѫствуваха генералитѣ Брусиловъ, Алексеевъ, Клембовски, правителственият комисаръ на юго-западния фронтъ Савенковъ и др. видни прѣдставители на армията, генералъ Брусиловъ заявилъ, че отстѫплението става въ добъръ редъ и че непиятельтъ проявява извѣстна липса на сигурность. Разискванията продължили отъ 4 часа сутриньта до 11 часа прѣзъ нощьта.

*

Произволитѣ на Венизелосъ. Министръ-прѣдседателтъ Венизелосъ заява на депутатитѣ отъ сѣверния Епиръ, че тѣ не могатъ да бѫдатъ допуснати въ гръцката камара по международни политически съображения.

*

Съединенитѣ Щати и мирътъ. Американското правителство било рѣшило да не говори за мирнитѣ условия прѣди сломяването на Германия. Освѣнъ това правителството се било задължило прѣдъ съюзницитѣ да не сключва сепаративенъ миръ. Вѣрвало се, че между Вашингтонското правителство и съюзницитѣ ще бѫде подписана една конвенция досежно условията.

*

Борбитѣ въ Русия. Ленинъ, Леминъ, Зиновиевъ, Колантой—Парвусъ, Козловски и Суменсонъ ще бѫдатъ дадени подъ сждъ за държавна измѣна. Но споредъ „День“ Ленинъ избѣгалъ въ странство.

*

Дружеството Маркони по заповѣдь на правителството е прѣустановило службата въ атлантическия океанъ по двѣ направления.

*

Революцията въ Китай. Ли Йуенъ Хойгъ отказа да поеме прѣдседателството на република. Послѣдното биде поето отъ Фенгъ Куо Чангъ.

*

Годишнината на заседанието отъ 4 августъ 1914 г. въ Берлинъ биде тържествено честнувана въ едно събрание. Прѣдседателтъ на Райхстага г. Кампфъ изтъкна голѣмитѣ успѣхи на Германия и съюзницитѣ ѝ прибави: „на 4 августъ 1914 год. нашиятъ лозунгъ бѣше „ние не водимъ завоевателна война“. На 4 августъ 1917 год. ние отправяме сѫщия гласъ къмъ нашитѣ непиятели, които ще носятъ отговорностьта, ако не приематъ протегнатата имъ рѫка“. Говорика замѣстникътъ началникъ щаба на армията фрайтагъ Лорингховенъ, видни прѣдставители на индустрията, търговията и мореплаването, както и първиятъ бургмейстеръ на Берлинъ г. Вермутъ. Прѣдседателтъ на работническитѣ синдикати г. Легинъ заяви: „**Въпрѣки успѣхитѣ на нашето орѫжие, часътъ на опасностьта още не е миналъ. Ето защо германскитѣ работници се сплотяватъ днесъ, както прѣди три години около отечеството, бидейки готови за миръ и рѣшени за борба**“. Канцлерътъ Михаелесъ заяви: „Ние желаемъ да прѣдпазимъ нашитѣ синове и внуци да бѫдатъ засегнати отъ нещастието на войната, ние желаемъ да закрилимъ отечеството чрѣзъ побѣдоносенъ миръ“.

*

Австрийски императоръ въ Черновицъ. Телеграфиратъ отъ Черновицъ. Днесъ 6 VIII императоръ Карлъ влѣзе въ града, по който случай бѣха паредени голѣми тържества.

*

Дания въ търг. сношение съ Съединенитѣ Щати. Дания е водила въ съглашение съ неутралнитѣ държави по натоварването на параходитѣ съ храни отъ Съединенитѣ Щати.

Материяли изъ миналото на Добруджа.

Единъ документъ по училищната организация въ Добруджа.

ПРОТОКОЛЪ
30 юлий 1878 г.

Като бѣше назначенъ днешниятъ день да се размисли за доброто уреждане на българскитѣ училища въ града и по селата въ Бабадагското окржжие, събранието се отвори въ залата на българското училище, въ Бабадагъ, подъ прѣдседателството на г-на началника на окржжието, въ присѫтствието на чиновницитѣ отъ управлението, на по-първитѣ граждани и на по нѣколко отъ жителитѣ изъ българскитѣ села на Бабадагския окржгъ, а именно: селскитѣ свещеници, староститѣ, нѣкой отъ учителитѣ и по първитѣ селски кметове, за които се рѣши и се подписа особенъ протоколъ за селскитѣ български училища и особенъ протоколъ за градскитѣ български училища.

За да се уредятъ и ржководятъ дѣлата на реченитѣ училища законно и редовно, опрѣдѣляваме, да се състави една комисия, която да се грижи и извърши вѣнчко онова, което се отнася до подобряването и процъвтяването на българскитѣ училища, като: да направи статистика, колко жители българи има въ града и въ всѣко българско село по окржжието отъ 18—60 годишна възрасть, по колко гр. да се наложи на всѣки единъ да плаща за поддържане на своитѣ си училища, въ кое село кой учитель да опрѣдѣляватъ, и настояватъ, кой учитель за каква плата е достоенъ, да уредятъ и въведатъ една обща програма въ всичкитѣ селски български улища, да опрѣдѣлятъ, кои учебници да се прѣдаватъ, да назначатъ училищнитѣ празднични дни, да опрѣдѣлятъ ваканцийтѣ прѣдъ и подиръ Господскитѣ и царскитѣ праздници и пр. и пр.

Като пристѫпихме до избиране на членове за настоящата година въ реченатa комисия, ние съ общо съгласие одобряваме и опрѣдѣляваме слѣдующитѣ: Стойно Г. Папанчевъ, Курти Секелариевъ, Стоянъ Атанасовъ, Бенчо К. Диманковъ, Георги К. Богерски изъ гр. Бабадагъ, Андрей Д. Крочунковъ изъ Башкьой, Георги Поповъ изъ Долньо Чамурлий, уч. Цани Коларевъ изъ Караманъ-кьой, Велико Николовъ изъ Горньо Чамурлий и Стойко Георгевъ изъ Сарж-гьолъ и Върбанъ Стояновъ отъ Кмсапъ-кьой.

Тѣзи горѣпоменати членове ще се назначатъ, кой каква дължность ще изпълнява, като за касиеръ, писарь и др., но туй се отлага до второ общо събрание; сѫщо и за промѣнението имъ и за замѣстването имъ отъ други членове ще се постѫпва съгласно съ училищния уставъ, който ще се състави въ нѣколко членове и ще се подтвърди отъ дѣто и както трѣбва.

Подписвамъ и подтвърдявамъ: и. д. Окржжнаго Началника: Майоръ Дигби, Прѣдседатель на окржжния управителенъ съвѣтъ: С. Даневъ.

Членове: Гино Георгевъ, Протоерей Х. Мафтенъ, Сп. Станчевъ.

Членъ секретарь: Г. Г. Църкевъ

Секретарь началника окржга: не се чете.

Прѣдседатель окржж. сждеб. съвѣта: Кирила К. Василевъ.

Членове: Стойно Г. Папанчевъ, Стоянъ Атанасовъ, Георги Драгановъ.

Секретарь:

Приставъ на градската полиция: С. Станчевъ.

Секр. на гр. пол.: К. Д. Секелариевъ, Ит. Маджаровъ, Ст. Михалъ Михаловъ, Ст. Иванъ Гавриловъ, Уврешко Петковъ.

село Караманкьой.

Св. Д. Бѣлински, уч. Цаню Коларовъ, Старостъ П. Мавродиновъ, Ненчо Георгевъ, Колю Тодоровъ, Стефанъ Банчовъ, Никола Костовъ.

село Канлж-бужакъ.

Св. Георги Вълковъ, Старостъ Михалъ Андре. Иванъ Андреевъ, Велико Стояновъ, Андрей Клияловъ, Силвестръ Архиповъ, Василъ Ананиевъ.

Хроника

Важни изявления на министръ прѣдседателя. Днесъ, 4 VIII въ 10 часа прѣди обѣдъ министръ-прѣдседателътъ г. Д-ръ В. Радославовъ прие редакторитѣ на столичнитѣ вѣстници въ голѣмия салонъ на министерския съвѣтъ и направи прѣдъ тѣхъ слѣднитѣ изявления върху положението на България.

Министръ-прѣдседателътъ каза:

„Венделъ и Думба сж безъ значение по българскитѣ работи, защото отговорнитѣ правителства на съюзнитѣ държави държатъ строго и честно на изпълнението на свещенитѣ съюзни договори. За голѣмо съжаление, каза министръ-прѣдседателътъ, има нѣколко само наши българи, които сжщо така работятъ противъ България. Напримѣръ Кръстю Раковски и тѣснитѣ социалисти въ Стокхолмъ. Но и тѣ сж безъ всѣко значение. Дѣлото на българския народъ е солидно.

Съюзнитѣ отношения съ Германия, Австро-Унгария и Турция сж и сега отлични, както по рано.

България си възвръща Македония заедно съ Моравската долина. Възвръща си Добруджа и Драмско — заедно съ Сѣресъ и Кавала, като по тоя начинъ се прѣмахва несправедливостьта на Букурещкия договоръ.

Въ Добруджа и въ Драмско сж назначени вече и административни власти. **Въ стара Добруджа властитѣ ще работятъ за сега заедно съ германскитѣ власти.**

Прѣхраната на народа и армията въ България е добра, особено слѣдъ добрѣ въведения редъ отъ Дирекцията. Прѣхраната и въ съюзнитѣ държави е сжщо добра. Плодородието на всѣкждѣ въ съюзнитѣ държави е хубаво“.

Министръ-прѣдседателътъ заяви, че българското дѣло стои добрѣ, както по отношение на външната политика, така и по вжтрѣшната. България ще помага на своитѣ съюзници, както и тѣ помагатъ на нея въ всѣко отношение.

„Както България, така и нейнитѣ съюзници стоятъ твърдо на становището, че сж готови да сключатъ миръ, но честенъ миръ“.

Изявленията на министръ прѣседателя направиха извънредно хубаво впечатление на прѣдставителитѣ и на печата, които изказаха своята благодарность и задоволство на президента и се раздѣлиха съ него на 12 и половина часа.

Въпросътъ за мира безъ анексии и обезщетение не засега българското обезщетение. Както повиятъ канцлеръ г. д-ръ Михаилесъ, така и графъ Черинъ сж дали увѣрение, че България не анексира чужди, а си възвръща свои земи, съ свое население. Въ сжщата смисъль е обяснена и резолюцията за миръ на германския райхстагъ.

*

За отвлѣченитѣ добруджанци, Делегация на шведския Червенъ-кръстъ ще посѣти неокупирана Румъния. Българскиятъ Червенъ кръстъ е влѣзълъ въ споразумѣние съ шведитѣ, щото при обиколката си да се погрижатъ и за сждбата на отвлѣченитѣ добруджански българи. Шведскиятъ Червенъ-кръстъ е изказалъ готовность и е направилъ възможното, за да събере свѣдѣния за тѣхъ.

*

За падналитѣ при гр. добричъ. На 29 юлий въ гр. Добричъ, по случай прѣбиваването на група войници отъ полка заедно съ полковата музика, се отслужи панахида за падналитѣ герои при Добричъ и молитва за бждащи прѣуспѣвания на полка.

Гражданитѣ на Добричъ си спомнятъ живо за чутовнитѣ подвизи на приморци, тѣхнитѣ величави гърди на 4, 5 и 6 септемврий миналата година и тѣхния вихровъ набѣгъ срѣщу неприятеля. Шепа юнаци запазиха града отъ поруганията на неприятеля, отблѣснаха го и веднъжъ за винаги го изгониха отъ най-хубавия брилянтъ въ короната на българското отечество Добруджа. Нека все тъй покрити съ слава приморци, начело съ своя храбъръ командиръ, да летятъ отъ подвизи на подвизи, покрити съ лавровитѣ вѣнци на побѣдния маршъ за запазване милото на всички ни отечество — България.

*

Неприятелски аеропланъ надъ Бабадагъ. Вчери къмъ 7 часа сутринята единъ френски аеропланъ се появи източно отъ града на една височина отъ около 3000 метра. Обстрѣлванъ силно и сполучливо, той отклони хода си южно, зави въ послѣдствие къмъ сѣверъ и изчезна. Въ врѣме летението си хвърли три бомби, които паднаха южно отъ града безъ да причинятъ каквито и да било повреди.

*

Възобновлението на Истърската околия. Населението на с. Бейдаутъ и околнитѣ български села възнамѣряватъ да подадатъ колективна нота за възстановяване закритата Истърска околия съ центръ Бейдаутъ. Знае се, че Бейдаутъ бѣ 6 — 7 години околийски центъръ и послѣ, по силното настояване на ромънскитѣ чокои, околията се примѣсти отъ чистото българско село Бейдаутъ въ селото съ ромънско болшинство Касъмча. Че дѣйствително Бейдаутъ е центъръ за околнитѣ села, показва обстоятелството, че до настоящата война имаме мирово сждилище, пощенска агенция, лѣсничейство и полицейски участъкъ.

*

Общински животъ въ с. Бейдаутъ За стабилизиране на общинския животъ въ с. Бейдаутъ, (въ Бейдаутската община влизатъ селата Саржъолъ и Каидере), свикано било публично събрание въ училището „Георги С. Раковски“ съ дневенъ редъ:

1. Уреждане въпроса за селската полиция.
2. Уреждане селската поща.
3. Въпросътъ за приходитѣ отъ селския капанъ, до сега събирани отъ германското комендантство.
4. Набавяне соль за добитъка, газъ, захаръ, сода за сапунъ, минерално масло и пр.
5. Общинскитѣ такси.

*

Благодарность. Настоятелството на народното училище „Георги С. Раковски“ изказва своята благодарность на слѣднитѣ лица за подарентѣ отъ тѣхъ парични помощи по случай изпита на ученицитѣ:

Костадинъ Титевъ 100 лв., Костадинъ Ил. Пенчевъ 30 лв., Георги Ковачевъ 30 лв., Никола Атанасовъ 20 лв., Христо Димовъ 20 лв., Костадинъ К. Титевъ 20 лв., Никола Обрѣшковъ 5 лв. и Атанасъ Черпевъ 2 лв.

Заб. Сжщиятъ Костадинъ Титевъ подари 500 лв. за Червенъ Кръстъ, 1000 лв. за фондъ „Добруджа“ и 100 лв. за Саржъолското училище.

*

Училищното тържество въ Бабадагъ. Вчера слѣдъ пладне при извънредно голѣма тържественость се произведе годишниятъ актъ на тукашното народно първоначално училище „св. Кирилъ и Методий“. Тържеството се откри съ „Шуми Марица“, изслушанъ на крака и съ свалени шапки отъ всички. Главниятъ учитель даде отчетъ за вървежа на училището и за постигнатитѣ резултати. Слѣдъ туй ученицитѣ дадоха литературно-музикално забавление съ отлично изпълнена програма. Отъ лѣтната сцена въ училищния дворъ, украсена разкошно съ зеленина, цвѣтя и ликоветѣ на Н. В. Царя и царското сѣмейство, дѣцата разказваха, деклámира и пѣха за радоститѣ на училищния животъ, за прѣлеститѣ на родината, за любовьта къмъ труда и науката и за безсмъртнитѣ подвизи на българския войнъ. Два дѣтски хора — единъ двугласенъ и другъ тригласенъ — изпълниха съ неочаквана вѣщина отборъ народни и дѣтски пѣсни. Изпълнението на всѣки номеръ отъ програмата бѣ изпращано отъ бурни ржкоплѣскания и възторжени удобрѣния.

Слѣдъ забавлението стана раздаване на свидѣтелствата. Командующъ 3-а Армия, който заедно съ щаба си присжтствува на тържеството, раздаде лично свидѣтелствата и наградитѣ на ученицитѣ, които завършватъ съ отличенъ успѣхъ годината. На всѣки ученикъ г. генералътъ каза по нѣколко любезни и насърдчителни думи, стиска ржката и окачи на гърдитѣ по една хубава трикольорна кокарда. Гледката бѣ мила, тържествена и очарователна. Дѣца и старци се просълзиха. Тя ще остави неизличими спомени въ душитѣ на всички и ще говори на потомството за високата освободителна и културна мисия, въ името на която България днесъ пролива скжпата кръвь на доблестнитѣ си синове.

Трудътъ на учителитѣ, които въ разстояние само на три мѣсеца постигнаха такива блѣскави резултати, заслужава най-голѣма похвала.

*

Митрополитъ Иосифъ боленъ. „Утро“ съобщава: Началникътъ на военното духовенство св търновскиятъ митрополитъ г. Иосифъ на 1 того пристигна отъ южния фронтъ въ столицата съ намѣрение часъ по-скоро да замине за добруджанския фронтъ. Горещото си желание — да се намѣри по-скоро между войницитѣ и свещеницитѣ отъ добруджанския фронтъ - той не ще може да изпълни, защото заболѣ и ще трѣбва тѣзи дни да се подложи въ столичната дивизионна болница на операция.

Слѣдъ оздравяването си той веднага ще замине за доорудженския Фронтъ.

*

Генералъ-Лейтенантъ Жековъ. Излѣзла е отъ печатъ, въ издание на книгоиздателството „Мечъ“, брошурата „Генералъ-лейтенантъ Жековъ“, първиятъ номеръ на библиотеката „Нашитѣ военно-началници“, която библиотека ще даде живописни бѣлѣжки за по видниятъ ржководители на българската армия. Животописната скица за главнокомандующъ дѣйствующата армия генералъ-лейтенантъ Жековъ ни описва животътъ и попрището на нѣкогашния папукчийски чиракъ въ Сливенъ, който съ неуморанъ и честенъ тъдъ прѣвъзмогва условията на живота и днесъ, отъ началото на българската намѣса въ общоевропейската война, сравнително още младъ (едва 53 годишенъ), стои на чело на побѣдоносната българска армия. Четенето на тази животописна бѣлѣжка за българския главнокомандующъ е наслада и сжщеврѣменно плѣнителенъ разказъ за живота на една надарена и нравствено силна личность, която прѣодолѣва хиляди прѣчки, безъ да подозира, какво велико мѣсто и отрежда сждбата. Брошурата е изпъстрена съ множество фотографии; изданието е изящно.

*

Д-ръ Радославовъ почетенъ силистренски гражданинъ. Гражданитѣ на новоосвободената Силистра на 23 и 24 май 1917 год. сж имали събрание и всички съ акламации провъзгласили неуморнитя български гражданинъ д-ръ Василъ Радославовъ за свой почетенъ гражданинъ и въ знакъ на признателность по учебното дѣло сж наименували на името на д-ръ Радославовъ най хубавата дунавска градила „д-ръ В. Радославовъ“.

На 23 юлий 1917 г. е пристигнала отъ гр. Силистра една депутация състояща се отъ кмета Ив. Михановъ, Мищанкевъ, Д. А. Поповъ и др., които поднесоха на д-ръ Радославовъ акта за избирането му за почетенъ гражданинъ и наименованието градината на негово име.

*

Мартирология на отвлѣченитѣ Добруджанци. Има се нужда списъцитѣ отъ тоя мартирологъ да бждатъ най-пълни и точни. Умоляватъ се всички общински власти и родинитѣ на отвлѣченитѣ, да ги слѣдятъ както се печата въ вѣстника и да се съобщаватъ въ дирекцията на вѣстника всички непълноти, опущения и погрѣшно тпечатване на имената на отвлѣченитѣ, за да се по-и пълнятъ и поправятъ всички непълноти и грѣшки.

Умоляватъ се сжщо, всички кметове на онния общини, списъцитѣ на отвлѣченитѣ, отъ които не сж биле дадени или изпратени, да побързатъ съ съставянието на тия списъци и ги изпратятъ въ дирекцията на вѣстника.

Добруджанци, разпространявайте в. „ДОБРУДЖА“

село Паша-къшла,

Св. Иванъ Тодоровъ, Старостъ Колю Стоевъ, Петко Стоевъ, Руси Тодоровъ, Добри Митковъ,

село Долньо-Чамурлий.

Свещ. Тодоръ П. Черкезовъ, учит. Теодосий Кишкиловъ, Старос. Колю С. Узуновъ, писарь Василъ С. Сърбовъ, Георги Донковъ, Атанасъ Велковъ, Колю Стояновъ, Георги Ивановъ, Иванъ С. Сарбовъ, Ганчу Стояновъ, Иванъ Тонковъ, Димо С. Сарбовъ, Г. Поповъ

с. Хамамджий.

Св. Драганъ Георгиевъ, уч. Георги Теодоровъ, Непо Николовъ старостъ, Иванъ Теодоровъ, Атанасъ Димитровъ, Петъръ Никовъ, Георги Димитровъ, Димитъръ Стоевъ, Райко Николовъ, Колю Атанасовъ, Димитъръ Ивановъ, Иванъ Георгиевъ, Димитъръ Юрдановъ.

с. Сарж-юртъ.

Св. Кирилъ Георгиевъ, уч. Тодоръ Димитровъ, старостъ Колю Пеновъ, Колю Мариновъ, Иванъ Станювъ, Дяку Николовъ, Митю Драгиевъ, Петъръ Марковъ, Каню Ивановъ, Митю Драгиевъ, Митю Пенчевъ, Минко Пѣевъ.

с. Потуръ.

Свещ. Василий Моневъ, уч. М. Г. Радуловъ, старос-Папайотъ Димитровъ, Георги Илиевъ, Колю Илиевъ, Желе Ивановъ, Велико Стояновъ, Атанасъ Желевъ, Георги Вълчевъ, Димитъръ Мирчевъ.

с. Касапъ-кьой,

Свещ. Стефанъ, уч. Папу Говчевъ, стар. Колю Станювъ, Кули Петковъ, Върбанъ Стояновъ, Срепку Пенчевъ, Допи Колевъ, Андонъ Парушевъ, Томанъ Деневъ, Хилю Петковъ, Митю Стояновъ, Кръстю Яневъ, Василъ Поповъ, Пенчу Трошевъ, Куцаръ Жечевъ, Радушъ Мариновъ, Драганъ Недѣлчовъ, Стоянъ Атанасовъ, Петъръ Върбановъ.

с. Кара-Насуфъ.

Свещ. Димитъръ Петковъ, уч. Хр. П. Тодоровъ, стар. Велко Желѣзовъ, Стаю Георгиевъ, Мартю Мартевъ, Петъръ Добревъ, Димитъръ Русевъ, Георги Райновъ, Колю Желѣзовъ, Спасъ Яневъ, Костадинъ Пѣевъ, Стойчу Моневъ, Руси Моневъ.

с. Инанъ-чешме.

Свещ. Георги, уч. Костадинъ Симеоновъ, стар. Господинъ Димитровъ, дѣлю драгиевъ, Вълчо Димитровъ, Пею Димитровъ, Илия Николовъ, Сѣбе Йордановъ, Юрданъ П. Георгиевъ, Сарамби Великовъ, Сѣбе Славовъ, Друми Михалевъ.

с. Сарж-гьолъ.

Св. Гави Тодоровъ, уч. Василъ П. Савовъ, ст. Йови Моневъ, Георги Стойковъ, Митю Титевъ, Иванъ Стояновъ, Енчу Бобевъ, Златанъ Радевъ, Гаврилъ Дочевъ, Стефанъ Петровъ, Димитъръ Бобевъ, Енчу Димитровъ, Боби Желѣзовъ, дечу дочевъ.

с. Каялъ-дере.

Стар. Сандолъ Кавуловъ, Михалъ Япковъ, Ченю Ченювъ, Янчу Димовъ, Недю Япакиевъ, Михалъ Япакиевъ, Диму Парасковъ, Василъ Георгиевъ,

с. Долни-ирималикъ.

Стар. Тодоръ Атанасовъ, Симеонъ Ивановъ, Желѣзъ Калчевъ, Миханъ Яневъ, Игнатъ Жечевъ, Петъръ Марковъ, Демиръ Яневъ, Велико Недевъ, Яни Тиховъ, Георги Стояновъ.

с. Кочю-кьой.

Стар. Ванку Ивановъ, учит. Ангелъ И. Таневъ Велико Хиневъ, димитъръ Райковъ, Георги Стояновъ, Недѣлко Йордановъ, Димитъръ, Георгиевъ, Димитъръ Недѣлковъ, Г-нъ Стояновъ, Раданъ Момчевъ.

с. Ески-баба.

Стар. Калчо Ивановъ, Колю Илиевъ, Момчу Недѣлковъ, Трифонъ Георгиевъ, Димо Димитровъ, Колю Ганевъ, Тодоръ Илиевъ, Гани Петровъ, Иванъ Петровъ, Вичу Мирчевъ, Михалъ Томовъ, Кръстю Симеоновъ,

с. Вей-даутъ.

свещ. Николай Кузмановъ, стр. Жечо Пѣевъ, уч. Жеко Тодоровъ, Панайотъ Стояновъ, Димитъръ Славовъ, Андрей Балювъ, Георги Х. Златевъ, Енчу Дяковъ, Недю Минчевъ, Хаджи Димитъръ, Хаджи Маринъ,

(Слѣдва)

(Списъкъ № 19).

Картиролог

на българитѣ и турцитѣ—добруджански граждани, които ромънитѣ сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣнически лагери при специаленъ мжчителски режимъ.

Продължение отъ брой 18.

с. Суютчукъ, Добришко.

187 Юрданъ Ненчевъ 58 г.
188 Минчо Ивановъ 55 г.
189 Петъръ „ 24 г.
190 Михалъ Милчевъ 23 г.
191 Юрданъ Недевъ 42 г.
192 Тодоръ Ивановъ 16 г.
193 Вилико Сжбевъ 33 г.
194 Демиръ Желевъ 20 г.
195 Денчо Градинарьтъ 21 г.

с. Настрадинъ, (Добришко).

196 Мустафа Ахмедовъ 20 г.
197 Ахмедъ „ 70 г.
198 Колю Радевъ 55 г.
199 Ради Колевъ 23 г.
200 Панайотъ Илиевъ 60 г.
201 Никола Панайотовъ 16 г.
202 Андонъ Желѣсковъ 30 г.
203 Али Х. Халиловъ 65 г.
204 Адилъ Алишовъ 25 г.
205 Фейзола Халиловъ 30 г.
206 Даутъ Мустафовъ 35 г.
207 Карани Д. Исмаил. 40 г.
208 Исмаилъ Исмаиловъ 65 г.
209 Зейнелъ „ 30 г.
210 Назифъ Ферадовъ 30 г.
211 Мехмедъ Арифовъ 43 г.
212 Ахмедъ И. Исмаил. 65 г.
213 Османъ Т. Хасановъ 35 г.
214 Мехмедъ Якубовъ 35 г.
215 Хюсеинъ „ 25 г.
216 Ахмедъ А. Салиевъ 50 г.
217 Реджебъ Юмеровъ 52 г.
218 Исмаилъ Исиновъ 45 г.
219 Халилъ Х. Смаиловъ 45 г.
220 Чепю Петковъ 68 г.
221 Османъ Х. Мехмедъ 55 г.
222 Ганю Бѣлчевъ 80 г.
223 Андонъ Ганевъ 42 г.
224 Исмаилъ Акифовъ 42 г.
225 Али О. Джуналж 60 г.
226 Яшаръ Сюлюмановъ 40 г.
227 Мехмедъ Мехмедалиевъ 35 г.
228 Османъ Исиновъ 32 г.
229 Хюсеинъ Халиловъ 45 г.
230 „ Османовъ 60 г.
231 Османъ Исиновъ 32 г.
232 Яшаръ „ 22 г.
233 Сали Исмаиловъ 35 г.
234 Мехмедъ „ 28 г.
235 Карани „ 20 г.
236 Ахмедъ Исиновъ 70 г.
237 Исинъ Ахмедовъ 30 г.
238 Миламетъ „ 17 г.
239 Адемъ Салиевъ 30 г.
240 Ахмедъ „ 45 г.
241 Хасанъ Мехмедалия 65 г.
242 Яшаръ Хасановъ 14 г.
243 Мехмодъ Мехмедалия 45 г.
244 Арифъ Салиевъ 35 г.
245 Жеко Ивановъ 35 г.
246 Юрданъ „ 30 г.
247 Стоянъ „ 25 г.
548 Иванъ Жековъ 17 г.
249 Вели Алиевъ 53 г.
250 Ибриамъ „ 23 г.
251 Хасанъ „ 20 г.
252 Сали „ 18 г.
253 Хасанъ М. Мустафовъ 30 г.
254 Кназимъ Хасановъ 22 г.
255 Исминъ И. Белберъ 42 г.
256 Мустафа „ 30 г.
257 Дилко Пѣевъ 35 г.
258 Коста „ 20 г.
259 Кано Георгевъ 20 г.
260 Мехмедъ Х. Халиловъ 35 г.
261 Исимъ С. Османовъ 45 г.
262 Хасанъ Хюсеиновъ 45 г.
203 Ахмедъ Юмеровъ 70 г.
264 Мехмедъ Ибриамовъ 50 г.
265 Али О. Ахмедовъ 25 г.
266 Мусиа Алиевъ 35 г.
267 Ферадъ Мехмедовъ 25 г.
268 Исмаилъ Антоловъ 35 г.
269 Ахмедъ „ 30 г.
270 Даутъ Ибриамовъ 35 г.
271 Мустафа Антоловъ 25 г.
272 Исминъ Х. Исмаиловъ 30 г.
273 Мехмедъ Карапиевъ 25 г.
274 Исмаилъ Алиевъ 45 г.
275 Халилъ Шабановъ 40 г.
276 Мехмедъ Ч. Ахмедовъ 38 г.
277 Зекиря Салиевъ 30 г.
278 Исмаилъ Шерифовъ 55 г.
279 Петъръ Геповъ 30 г.
280 Геню Пѣевъ 60 г.
281 Мустафа Карапиевъ 15 г.
282 Исмаилъ Х. Мустафовъ 70 г.
283 Хюсеинъ Ибриамовъ 40 г.
284 Адемъ Османовъ 30 г.
285 Ибриамъ Исмаиловъ 40 г.
286 Ахмедъ Рашидовъ 45 г.
287 Хасанъ Хюсеиновъ 40 г.
288 Сали Ибриамовъ 55 г.

с. Каралевъ, (Добришко).

289 Злати Петковъ 27 г.
290 Павли Коевъ 45 г.
291 Иванъ Павлевъ 24 г.
292 Кою „ 21 г.
293 Стоянъ Славовъ 27 г.
294 Лазаръ Тодоровъ 47 г.
295 Тодоръ Лазаровъ 17 г.
296 Добри Тодоровъ 50 г.
297 Ефтимъ Добревъ 28 г.
298 Йорчо Йорчевъ 41 г.
299 Тодоръ „ 17 г.
300 Борисъ „ 15 г.
301 Георги Ефтимовъ 50 г.
302 Стоянъ Георгевъ 20 г.
303 Вилико „ 18 г.
304 Василъ „ 16 г.
305 Павли Атанасовъ 48 г.
306 Атанасъ Павлевъ 26 г.
307 Ганю „ 22 г.
308 Петъръ Друмевъ 45 г.
309 Друми Петровъ 20 г.
310 Стоянъ Василевъ 25 г.
311 Друми Ивановъ 30 г.
312 Иванъ Друмевъ 38 г.
313 Кою Друмевъ 35 г.
314 Павли „ 28 г.
315 Юрданъ Желевъ 40 г.
316 Ненка Желева 20 г.
317 Симионъ Ивановъ 30 г.
318 Иванъ Стояновъ 65 г.
319 Михо Тодоровъ 45 г.
320 Георги Петровъ 38 г.
321 Костадинъ Нейковъ 45 г.
322 Стоянъ Ганевъ 43 г.
323 Дончо Славовъ 50 г.
324 Слави Дойчевъ 20 г.
325 Иванъ Ганевъ 40 г.
326 Георги Андоновъ 28 г.
327 Петко „ 30 г.
328 Андонъ Петковъ 55 г.
329 Апостолъ Андоновъ 23 г.
330 Юрданъ „ 18 г.
331 Георги Янакиевъ 35 г.
332 Петко „ 24 г.
333 Ангелъ Дойчевъ 50 г.
334 Георги Ангеловъ 25 г.
335 Желѣзъ Куртевъ 42 г.
336 Стайко Ксевъ 75 г.
337 Георги Стайковъ 26 г.
338 Генко „ 21 г.
339 Юрданъ Г. Даскалевъ 47 г.
340 Ташо Юрдановъ 23 г.
341 Стоянъ „ 18 г.
342 Георги „ 14 г.
343 Митю Христевъ 55 г.
344 Христо Митевъ 25 г.
345 Христо Пенчевъ 20 г.
346 Руси „ 18 г.
347 Кою Петровъ 23 г.
348 Иванъ „ 19 г.
349 Слави Атанасовъ 25 г.
350 Павли „ 18 г.
351 Георги Апостоловъ 40 г.
352 Иванъ Петковъ 40 г.
353 Георги Петровъ 32 г.
354 Митю Доневъ 26 г.
355 Лазаръ Петковъ 50 г.
356 Петко Лазаревъ 22 г.
357 Иванъ Василевъ 19 г.
358 Колю „ 11 г.
359 Епчо Георгевъ 50 г.
360 Атанасъ Епчевъ 26 г.
361 Коста „ 21 г.
362 Тодоръ Георгевъ 70 г.
363 Мамка Коева 12 г.
364 Павли Петровъ 28 г.
365 Никола „ 26 г.
366 Атанасъ „ 18 г.
367 Стоянъ Коевъ 70 г.
368 Никола Атанасовъ 60 г.
369 Павли Николовъ 30 г.
370 Христо Ангеловъ 30 г.
371 Янаки Николовъ 35 г.
372 Атанасъ Николовъ 35 г.
373 Никола Атанасовъ 15 г.
374 Илия Петковъ 35 г.
375 Ганю Първевъ 70 г.
376 Руси Ганевъ 23 г.
377 Колю „ 20 г.
378 Димитъръ Юрдановъ 26 г.
379 Слави Георгевъ 45 г.
380 „ Петровъ 26 г.
381 Атанасъ Янакевъ 75 г.

с. Матлъмово, (Добришко).

382 Крайчо Митевъ 27 г.
383 Ангелаки Д. Абаджиевъ 37 г.
384 Илия Василевъ 33 г.
385 Тодоръ „ 30 г.
386 Иванъ „ 36 г.
387 Митю Георгевъ 42 г.
388 Недѣлчо Стояновъ 70 г.
389 Желѣско Недѣлчовъ 22 г.
390 Маринъ Ивановъ 50 г.
391 Минчо Тодоровъ 30 г.
392 Димитъръ И. Градечинъ 45 г.
393 Кьджръ Абжелиевъ 38 г.
394 Зекирж Сеторавъ 40 г.
395 Антола Хасановъ 55 г.
396 Исмаилъ „ 30 г.
397 Аблезимъ Х. Мурадовъ 30 г.
398 Калиматъ Сентеровъ 55 г.
399 Есатъ Калиматовъ 48 г.
400 Зиадинъ Д. Ахмедовъ 40 г.
401 Джмадинъ „ 40 г.
402 Велила Махмударъ 45 г.
403 Сали Алиевъ 33 г.
404 Себа „ 60 г.
405 Антараманъ Аединовъ 30 г.
406 Дервишъ Исмаиловъ 70 г.
407 Антола Ибриамовъ 60 г.
408 Велила Махмудиевъ 42 г.

с. Юршчлеръ, (Добришко).

409 Димо Миховъ 60 г.
410 Юрданъ Димовъ 22 г.
411 Михо Славовъ 22 г.
412 Петъръ Димитровъ 28 г.
413 Руса Петрова 23 г.
414 Симеонъ Димитровъ 35 г.
415 Коста „ 33 г.
416 Генчо Матевъ 48 г.
417 Георги Миховъ 45 г.
418 Калю „ 33 г.
419 Алекси Желѣзовъ 48 г.
420 Иванъ Ивановъ 20 г.
421 Пенчо „ 32 г.
422 Нетко Василевъ 50 г.
423 Рашидъ Арифовъ 21 г.
424 Хюсеинъ Реджебовъ 57 г.
425 Даутъ К. Ибриамовъ 17 г.

с. Чакърча, (Добришко).

426 Керимъ Келай 46 г.
427 Латифъ Антоловъ 30 г.
428 Шакиръ Мехмедовъ 36 г.
429 Николай Парнако 53 г.
430 Османъ Мурадовъ 53 г.
431 Николай Николаевъ 26 г.
432 Руманъ Куртиянъ 68 г.
433 Иванъ Румановъ 27 г.
434 Руманъ „ 25 г.
435 Али Джуровъ 27 г.
436 Сюлюманъ Салиевъ 22 г.
437 Мустафа Х. Алиевъ 47 г.

с. Арабаджий, (Добришко.)

438 Ахмедъ Мустафовъ 45 г.
439 „ Исляновъ 46 г.
440 Мартинъ Минке 65 г.
441 Адемъ Салиевъ 37 г.
442 Деде Антула 34 г.
443 Ибриамъ Х. Кайболевъ 27 г.
444 Дечо Добревъ 60 г.

с. Голѣмо-алжчъ-кьой, (Добриш).

1 Руси Петровъ 40 г.
2 Юрданъ Петковъ 40 г.
3 Василъ Илиевъ 46 г.
4 Киро Георгевъ 70 г.
5 Иванъ Георгевъ 40 г.
6 Петъръ Георгевъ 19 г.
7 Станю Георгевъ 28 г.
8 Атанасъ Петровъ 35 г.
9 Тодоръ Кировъ 70 г.
10 Тенчо Петровъ 25 г.
11 Пенчо Панайотовъ 22 г.
12 Василъ Христовъ 60 г.
13 Моню Геновъ 35 г.
14 Георги Яковъ 18 г.
15 Кишню Ивановъ 60 г.
16 Атанасъ Тодоровъ 41 г.
17 Христо Петровъ 30 г.
18 Христо Янакевъ
19 Колю Ивановъ 42 г.
20 Ив. Георгевъ 26 г.
21 Ив. Георгевъ Т. 65 г.
22 Петко Янакевъ 32 г.
23 Вълчо Янакевъ 25 г.
24 Мирчо Георгевъ 75 г.
25 Колю Христовъ 65 г.
26 Киро Пенчевъ 18 г.
27 Маринъ Георгевъ 25 г.
28 Желю Колевъ 35 г.
29 Димитъръ Нейковъ 38 г.
30 Стоянъ Илиелъ 18 г.

с. Чаиръ-Харманъ, (Добришко).

1 Георги Ивановъ 20 г.
2 Сандю Доневъ 17 г.
3 Танасъ Георгевъ 34 г.
4 Сжби Казанджиевъ 50 г.
5 Костадинъ Мирчевъ 18 г.
6 Маринъ Ионковъ 19 г.
7 Щерю Колевъ 33 г.
8 Иванъ Калчевъ 35 г.
9 Георги Калчевъ 30 г.
10 Ангелъ Калчевъ 32 г.
11 Кою Георгиовъ 60 г.
12 Василъ Ангеловъ 31 г.
13 Юрданъ Момчевъ 30 г.

Забѣлѣжка. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъцитѣ да ги съобщаватъ въ редакцията.

Издание на фондъ „ДОБРУДЖА“ Военна печатница — Бабадагъ Директоръ: Драгомиръ Пачовъ.